

ΣΤΑΘΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Α.Τ.Ε.

Καραϊσκάκη 140-144 Πάτρα

Τηλ : 2610-620460

Φαχ : 2610-240476

e-mail : parasks@otenet.gr

ΠΡΟΣ

ΒΗΜΑ ΜΕΛΩΝ ΣΑΤΕ**ΘΕΜΑ : Ορισμένες σκέψεις σχετικά με το ενημερωτικό σημείωμα του κ.Σταμάτου για τον νόμο 4412/2016**

Διαφωνώ ριζικά με τους σχεδόν διθυραμβικούς χαρακτηρισμούς του κ.Σταμάτη Σταμόπουλου (για συντομία Στ.) περί "θεμελειώδους και ιστορικής αλλαγής του θεσμικού πλαισίου "που έτσι γίνεται "ενιαίο και πλήρες", ότι συνιστά "μεγάλη νομοτεχνική πρόοδο" κ.λ.π όσον αφορά τον πρόσφατο πλέον νόμο 4412/2016.

Οι χαρακτηρισμοί αυτοί όμως δεν επαληθεύονται επ'ουδενί στη συνέχεια του σημειώματός του πού είναι πολύ κατατοπιστικό και τεκμηριωμένο.

Με τέτοιες εκτιμήσεις όμως μπορώ να κατανοήσω και την γενικότερη στάση τού ΣΑΤΕ τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια ψήφισης τού νομοσχεδίου. Μία στάση κατά βάση υποτονική, χωρίς ουσιαστική ενημέρωση και κινητοποίηση των συναδέλφων, χωρίς επαρκή επεξεργασία προτάσεων και με σχεδόν διακοσμητική παρουσία στην κοινοβουλευτική επιτροπή.

Πολύ χειρότερη βέβαια ήταν και η εν γένει στάση επί τού θέματος της ΠΕΣΕΔΕ όπου ο πρόεδρος μετά την ψήφιση του νόμου φωτογραφιζόταν με τον υπουργό και υποσχόταν καλή συνεργασία. Κατόπιν εορτής φυσικά...

Τι αποτελεί λοιπόν κατά τη γνώμη μου ο νόμος αυτός;

Αποτελεί μια πρόχειρη, αποσπασματική και ατελέσφορη προσπάθεια εναρμόνισης με τις κοινοτικές οδηγίες χωρίς επιτυχή εξειδίκευση στο εγχώριο νομικό πλαίσιο και αφήνοντας ουσιώδη ζητήματα ανοιχτά ενώ πολλές ρυθμίσεις είναι άκρως επιβαρυντικές μέχρι επικίνδυνες τόσο για τον κλάδο, όσο και συνολικά για τα δημόσια έργα.

Αποτελεί δηλαδή μία συρραφή αυτούσιων κειμένων των κοινοτικών οδηγιών με μπόλικη δόση από τις ισχύουσες διατάξεις σ' ένα τελικό μεγάλο κείμενο, χωρίς την πρέπουσα δομή και ευκρίνεια έτσι ώστε να καθίσταται δυσανάγνωστο και δίσχυρο.

Πιο συγκεκριμένα θα αναφερθώ στα πιο βασικά:

1)Σχετικά με τις διατάξεις τού άρθρου 88 περί των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών εισάγεται ο πρωτοφανής για νομικό κείμενο όρος "φαινεται" από την αναθέτουσα αρχή ως κριτήριο για το αν μία προσφορά κρίνεται ασυνήθιστα χαμηλή(καλά δεν βρήκαν άλλη λέξη;).Στη συνέχεια αναφέρονται αναλυτικά τα γνωστά περί των αιτιολογήσεων που περιέχονται στο άρθρο 153 τού ΚΔΕ 3669/08.

Το θέμα όμως αυτό αποχτάει κυρίαρχη σημασία την περίοδο πού διανύουμε με τον εξοντωτικό ανταγωνισμό και τις παράλογες εκπτώσεις.

Αιτιολογήσεις λοιπόν θα γίνουν εκ των πραγμάτων, δεν θα πάει μακριά το θέατρο του παραλόγου με εκπτώσεις 70% κ βάλε. Το θέμα είναι αν θα γίνουν άλα παλαιά (1996) με το κατάπτυστο εκείνο "αλισβερίσι". Διότι με τέτοιες διατάξεις νόμου εκεί θα πάμε αναγκαστικά.

Γι' αυτό θα έπρεπε να έχουμε υποβάλλει πολύ συγκεκριμένη πρόταση για τα θέματα αυτά κι όχι να μιλάμε γενικόλογα για αλγορίθμους, παραμετρική αιτιολόγηση από ανεξάρτητη αρχή κ.λ.π.

Σε κάθε περίπτωση στο μόνο πού ελπίζω είναι ότι θα γίνει τέτοιο μπάχαλο σα περίπτωση αιτιολογήσεων πού, αργά η γρήγορα θα αναγκαστούν να εξειδικεύσουν τις διατάξεις αυτές.

Γι' αυτό εμείς πρέπει το ταχύτερο να επεξεργαστούμε συγκεκριμένες προτάσεις και να τις υποβάλουμε στην αρμόδια επιτροπή άμεσα. Προτάσεις και προβληματισμός υπάρχουν από πολλούς συναδέλφους και από τον υποφαινόμενο.

2)Σχετικά με τις διατάξεις του άρθρου 50 περί μελέτης- κατασκευής τα γράφει αναλυτικά ο κ.Στ. Θετική κατά βάση η απαλλαγή από υποκειμενικές βαθμολογίες και οικονομικές προσφορές που μένοντας στα συρτάρια άλλαζαν κατά το δοκούν. Υπάρχει βέβαια κίνδυνος υποβάθμισης της ποιότητας των μελετών αν δεν εξασφαλιστεί πληρότητα προμελετών και προδιαγραφών.

Σοβαρό όμως το πλήγμα που δέχεται ο ελεύθερος και υγιής ανταγωνισμός από την επέκταση του συστήματος αυτού στις περισσότερες κατηγορίες έργων.

Εδώ το μόνο πού μάς σώζει είναι να επιβάλουμε την προσφορά της ίδιας μελέτης από περισσότερους από έναν διαγωνιζόμενους. Θεωρώ ότι αυτό είναι νόμιμο με δεδομένο ότι οι μελέτες πια δεν βαθμολογούνται και άρα αποκλειστικό κριτήριο είναι η οικονομική προσφορά. Εφ'όσον την ευθύνη της μελέτης έχει ο προσφέρων και όχι ο συντάξας μελετητής δεν βλέπω το λόγο γιατί ο μελετητής να μην δύναται να την "πουλήσει" σε όποιον θέλει με βάση τούς κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας. Περίπτωση συμπαιγνίας δεν εγείρεται εφ'όσον "υποστηρικτικές" προσφορές δεν χρειάζονται στη μειοδοσία..

Σε κάθε άλλη περίπτωση βλέπω την ίδια βασικά μελέτη με επί μέρους μικροαλλαγές να υποβάλλουν περισσότεροι συνάδελφοι. Πουθενά ο νόμος δεν μιλάει για αποκλειστικά μια προσφορά του ίδιου μελετητή στο διαγωνισμό.

Τα παραπάνω είναι ο μοναδικός τρόπος να αντέξουμε οικονομικά την σύνταξη μελετών αν επεκταθεί το σύστημα αυτό σε πολλά έργα. Να παραγγέλνουμε δηλαδή μελέτες ομαδικά επιμεριζόμενοι το κόστος.

Θεωρώ ότι νομικά αξίζει να εξαντλήσουμε τα περιθώρια.

3)Σχετικά με το μεγάλο θέμα της δικαστικής προστασίας, των προδικαστικών προσφυγών και της ΑΕΠΠ.

Νομίζω πώς ο κ.Στ. ως έγκριτος νομικός εξαντλεί το θέμα. Θεωρώ επίσης όμως ότι οι εισαγόμενες διατάξεις είναι πλέον επιβαρυντικές από πριν για την προστασία των δικαιωμάτων μας.

Η ΑΕΠΠ θα μπορούσε να λειτουργήσει πιο αποτελεσματικά αν ήταν αποκεντρωμένη στην έδρα κάθε νομού ή έστω περιφέρειας.

Επίσης πιστεύω ότι η κατάργηση δυνατότητας ενστάσεων στην επιτροπή διαγωνισμού δεν προάγει την διαφάνεια δεδομένου ότι προσφυγή στην ΑΕΠΠ μπορείς να κάνεις μετά την ανάδειξη προσωρινού μειοδότη πού σημαίνει, αν έχει μεσολαβήσει αιτιολόγηση, μπορεί να έχουν περάσει τουλάχιστον 2-3 μήνες. Και στο διάστημα αυτό πολλά μπορεί να γίνουν....

4)Όσον αφορά τις Συμπληρωματικές Συμβάσεις ...χάνεται κυριολεκτικά η μπάλλα. Μέσα από διάφορες... ντρίπλες καταλήγουμε στα ίδια : μέχρι 50% ,να συντρέχουν σωρευτικά τόσο η ανάγκη εκτέλεσης των εργασιών όσο και οι απρόβλεπτες περιστάσεις και να συνάπτεται ξεχωριστή σύμβαση.

Τώρα γι' αυτό το 15% συμπληρωματικές εργασίες, που υποτίθεται ότι θα δινόταν χωρίς διαδικασίες σύναψης σύμβασης,στο τελικό κείμενο του νόμου μπήκε απαίτηση σύμβασης.

Και ερωτώ ο αφελής. Αφού με τις ίδιες προϋποθέσεις και διαδικασίες θεσπίζεται Σ.Σ μέχρι 50% τί νόημα έχει το 15%;

Εκτός αν εννοεί ο νομοθέτης ότι μέχρι 15% θα δίνεται εύκολα μία Σ.Σ ενώ από εκεί κ πάνω μέχρι 50% θα δυσκολεύουν τα πράγματα.

Σε κάθε περίπτωση είμαι απ' αυτούς που χρόνια τώρα φωνάζω εναντίον των Σ.Σ θεωρώντας τες προμετωπίδα τής διαπλοκής και του αθέμιτου ανταγωνισμού. Τουλάχιστον ας περιορίζοντουσαν μέχρι 15% κ όχι 50%.Τί να κάνουμε όμως υπάρχουν και οι...Καλογρίτσες και είναι πολλοί !!!

5)Σχετικά με τις υπόλοιπες διατάξεις δεν θα αναφερθώ διεξοδικά. Όντως υπάρχουν βελτιώσεις που όμως δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να χαρακτηριστούν ριζικές.

Πολύ περισσότερο όταν και από αυτό το νόμο απουσιάζουν εντελώς κορυφαία ζητήματα όπως το μητρώο, η επίβλεψη των έργων, κ.λ.π.

Σε αρκετές μάλιστα περιπτώσεις ούτε καν χρόνια προβλήματα δεν αντιμετωπίστηκαν όπως η αύξηση ανωτέρων ορίων ανάληψης έργων από κοινοπραξίες που αθροιστικά καλύπτουν τις απαιτήσεις των καλουμένων τάξεων, κατά παράβαση των κοινοτικών οδηγιών.

Συμπερασματικά ο νόμος αυτός απέχει πάρα πολύ από το να χαρακτηριστεί τομή και μεταρρύθμιση στα δημόσια έργα. Κατά τη γνώμη μου χωρίς να επιλύει κανένα βασικό θέμα "κουκούλωσε"τα προβλήματα προκειμένου να "κουτσοεναρμονιστεί"με τις κοινοτικές οδηγίες. Ως γνωστόν όμως τα προβλήματα θα ενσκήψουν δριμύτερα και ειδικά το θέμα των αιτιολογήσεων και των ένδικων μέσων θα δημιουργήσουν αδιέξοδα.

Τέλος θα πρέπει να τονίσω πάλι την, έστω και εκ των υστέρων, εγρήγορση του ΣΑΤΕ αλλά και των άλλων οργανώσεων προκειμένου να παρέμβουν αποτελεσματικά στα προβλήματα που θα προκύψουν σύντομα.

Φυσικά δεν είμαι αισιόδοξος εφ'όσον ήδη ο υπουργός μας απέκλεισε από τις επιτροπές του υπουργείου για την σύνταξη των υποστηρικτικών του νόμου διαταγμάτων και εγκυκλίων τόσο τις εργοληπτικές οργανώσεις όσο και το ΤΕΕ(του οποίου υπήρξε πρόεδρος επί σειρά ετών).

Τόσο μας υπολογίζει. Όμως εμείς δυστυχώς τσιμουδιά. Καμμία διαμαρτυρία ούτε καν ενημέρωση....

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς και την παράκληση να δημοσιευτεί το παρόν άρθρο μου στο βήμα μελών

Πάτρα 12/9/2016

Στάθης Παρασκευόπουλος